

LADDERPUZZEL 106

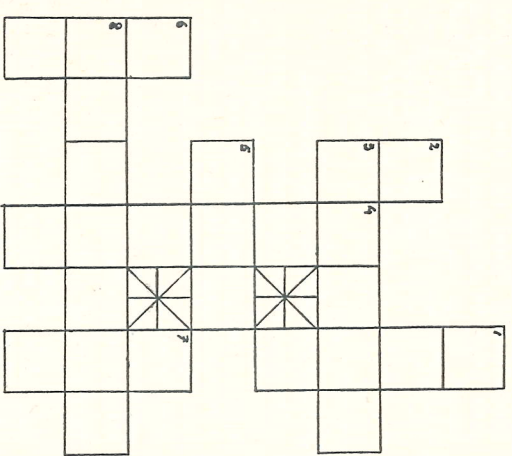
PRIJSWINNAARS

Zo op het eerste gezicht lijkt deze puzzel wel erg eenvoudige. Vergist u zich echter niet, want er zit een klein moeilijkheid in.

U moet woorden invullen volgens bijgaande omschrijving, maar met dien verstande, dat alle 26 letters van het alfabet slechts eenmaal worden gebruikt. Probeer u het nu maar!

Goede oplossingen leveren 3 punten op, terwijl de inzendingen vóór dinsdag 29 april a.s. in het bezit moeten zijn van mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

- Horizontaal:
- Doelwit
  - Vogel
  - Denkbeeldige jijn
- Verticaal:
- Bewel
  - Titel
  - Klimming der uitdrukkingen (in een rede)
  - Heidmeester
  - Bijbelse figuur

De ideeënstroom houdt aan

Zowel de heer B. Meerman als de heer N. Schuling, beiden afd. Slijperij, kregen ieder een beloning van f 94,— voor hun idee een bewerkingsmethode (borstelen) van Solexsturen te wijzigen. Een idee, dat zowel hen als ons bedrijf voordeel opleverde.

De heer H. Vos, afd. Sputterij, stelde voor de letters van de kasten KY 584 met een spuitje in te vullen in plaats van met een penseel. Het betekende inderdaad een verbetering en grif werd hem een beloning van f 62,— uitgereikt.

Een beloning van f 35,— ging naar de heer C. Lindenhof, Stofzuigermontage, voor zijn verbeterde inputmethode van exportapparaten.

Voor zijn voorstel tot het vervangen van een buitgalm voor sleepcontact GZ 90431 kon de heer D. Klees, afd. Tramo Utrecht een beloning van f 33,— worden toegekend.

Van de heer Van Rumpf, Utrecht, is het idee afkomstig de schakelaarveer van de SZ 52 iets te verbuigen, waardoor deze bij het monteren niet tussen de knop en de beugel kan komen. Een beloning van f 25,— was het resultaat.

Een beloning van f 20,— ging naar de heer P. J. Kerstens, afd. Magazijn, voor zijn voorstel, dat een verbetering van het transport van TV-verpakking betekende.

Mej. Van der Hoff, Utrecht, stelde voor de gebruikelijke afdelingsstrafiken te vereenvoudigen dan wel geheel te doen vervallen. Het idee leverde haar een beloning van f 18,— op.

Verder werden nog toegekend

beloningen van f 10,— aan:

- de heer Van Kesteren, Utrecht,
  - de heer J. F. Distans, Mech. afd. T.C.,
  - de heer Lissenberg, Utrecht,
  - de heer Van Rumpf, Utrecht,
  - de heer M. Stouten, Enaf;
- beloningen van f 7,— aan:
- de heer I. F. Frima, Televisielaboratorium,
  - de heer Lenssen, Utrecht,

LADDERPUZZEL 106

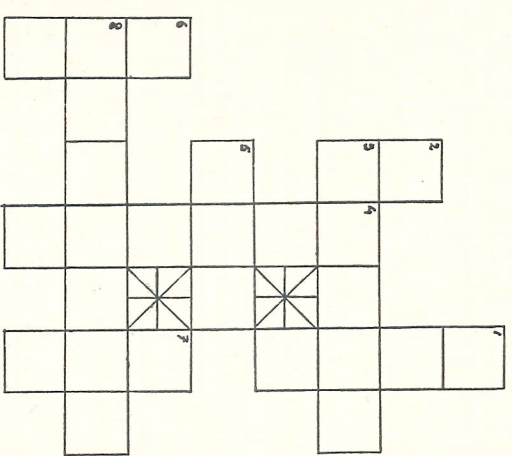
PRIJSWINNAARS

Zo op het eerste gezicht lijkt deze puzzel wel erg eenvoudige. Vergist u zich echter niet, want er zit een klein moeilijkheid in.

U moet woorden invullen volgens bijgaande omschrijving, maar met dien verstande, dat alle 26 letters van het alfabet slechts eenmaal worden gebruikt. Probeer u het nu maar!

Goede oplossingen leveren 3 punten op, terwijl de inzendingen vóór dinsdag 29 april a.s. in het bezit moeten zijn van mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

- Horizontaal:
- Doelwit
  - Vogel
  - Denkbeeldige jijn
- Verticaal:
- Bewel
  - Titel
  - Klimming der uitdrukkingen (in een rede)
  - Heidmeester
  - Bijbelse figuur

De ideeënstroom houdt aan

Zowel de heer B. Meerman als de heer N. Schuling, beiden afd. Slijperij, kregen ieder een beloning van f 94,— voor hun idee een bewerkingsmethode (borstelen) van Solexsturen te wijzigen. Een idee, dat zowel hen als ons bedrijf voordeel opleverde.

De heer H. Vos, afd. Sputterij, stelde voor de letters van de kasten KY 584 met een spuitje in te vullen in plaats van met een penseel. Het betekende inderdaad een verbetering en grif werd hem een beloning van f 62,— uitgereikt.

Een beloning van f 35,— ging naar de heer C. Lindenhof, Stofzuigermontage, voor zijn verbeterde inputmethode van exportapparaten.

Voor zijn voorstel tot het vervangen van een buitgalm voor sleepcontact GZ 90431 kon de heer D. Klees, afd. Tramo Utrecht een beloning van f 33,— worden toegekend.

Van de heer Van Rumpf, Utrecht, is het idee afkomstig de schakelaarveer van de SZ 52 iets te verbuigen, waardoor deze bij het monteren niet tussen de knop en de beugel kan komen. Een beloning van f 25,— was het resultaat.

Een beloning van f 20,— ging naar de heer P. J. Kerstens, afd. Magazijn, voor zijn voorstel, dat een verbetering van het transport van TV-verpakking betekende.

Mej. Van der Hoff, Utrecht, stelde voor de gebruikelijke afdelingsstrafiken te vereenvoudigen dan wel geheel te doen vervallen. Het idee leverde haar een beloning van f 18,— op.

Verder werden nog toegekend

beloningen van f 10,— aan:

- de heer Van Kesteren, Utrecht,
  - de heer J. F. Distans, Mech. afd. T.C.,
  - de heer Lissenberg, Utrecht,
  - de heer Van Rumpf, Utrecht,
  - de heer M. Stouten, Enaf;
- beloningen van f 7,— aan:
- de heer I. F. Frima, Televisielaboratorium,
  - de heer Lenssen, Utrecht,

LADDERPUZZEL 106

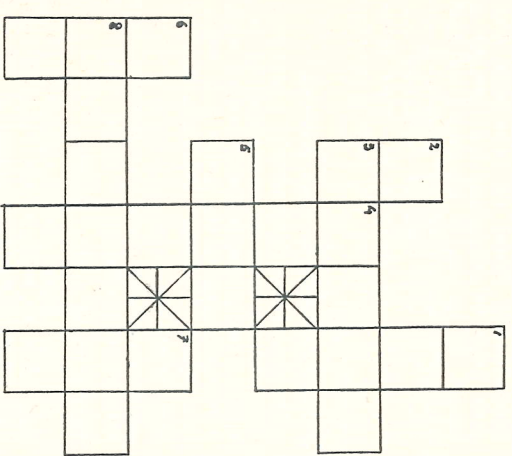
PRIJSWINNAARS

Zo op het eerste gezicht lijkt deze puzzel wel erg eenvoudige. Vergist u zich echter niet, want er zit een klein moeilijkheid in.

U moet woorden invullen volgens bijgaande omschrijving, maar met dien verstande, dat alle 26 letters van het alfabet slechts eenmaal worden gebruikt. Probeer u het nu maar!

Goede oplossingen leveren 3 punten op, terwijl de inzendingen vóór dinsdag 29 april a.s. in het bezit moeten zijn van mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

- Horizontaal:
- Doelwit
  - Vogel
  - Denkbeeldige jijn
- Verticaal:
- Bewel
  - Titel
  - Klimming der uitdrukkingen (in een rede)
  - Heidmeester
  - Bijbelse figuur

De ideeënstroom houdt aan

Zowel de heer B. Meerman als de heer N. Schuling, beiden afd. Slijperij, kregen ieder een beloning van f 94,— voor hun idee een bewerkingsmethode (borstelen) van Solexsturen te wijzigen. Een idee, dat zowel hen als ons bedrijf voordeel opleverde.

De heer H. Vos, afd. Sputterij, stelde voor de letters van de kasten KY 584 met een spuitje in te vullen in plaats van met een penseel. Het betekende inderdaad een verbetering en grif werd hem een beloning van f 62,— uitgereikt.

Een beloning van f 35,— ging naar de heer C. Lindenhof, Stofzuigermontage, voor zijn verbeterde inputmethode van exportapparaten.

Voor zijn voorstel tot het vervangen van een buitgalm voor sleepcontact GZ 90431 kon de heer D. Klees, afd. Tramo Utrecht een beloning van f 33,— worden toegekend.

Van de heer Van Rumpf, Utrecht, is het idee afkomstig de schakelaarveer van de SZ 52 iets te verbuigen, waardoor deze bij het monteren niet tussen de knop en de beugel kan komen. Een beloning van f 25,— was het resultaat.

Een beloning van f 20,— ging naar de heer P. J. Kerstens, afd. Magazijn, voor zijn voorstel, dat een verbetering van het transport van TV-verpakking betekende.

Mej. Van der Hoff, Utrecht, stelde voor de gebruikelijke afdelingsstrafiken te vereenvoudigen dan wel geheel te doen vervallen. Het idee leverde haar een beloning van f 18,— op.

Verder werden nog toegekend

beloningen van f 10,— aan:

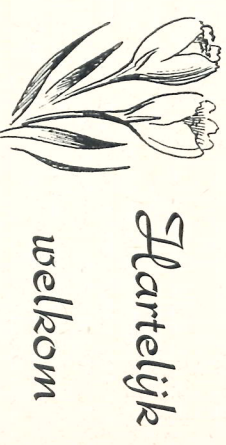
- de heer Van Kesteren, Utrecht,
  - de heer J. F. Distans, Mech. afd. T.C.,
  - de heer Lissenberg, Utrecht,
  - de heer Van Rumpf, Utrecht,
  - de heer M. Stouten, Enaf;
- beloningen van f 7,— aan:
- de heer I. F. Frima, Televisielaboratorium,
  - de heer Lenssen, Utrecht,

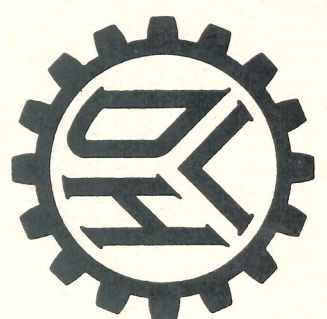
Dinsdag 22 april a.s. zal de heer A. M. F. Alexander — afd. Mensbenamery — de dag gedenken, dat hij zich 12½ jaar geleden in dienst van ons bedrijf stelde. Wij verwachten veel, dat er weer veel handjes zullen worden gedrukt.

beloningen van f 5,— aan:

- de heer M. Stouten, Enaf,
  - de heer D. v. d. Meer, Houtfabriek,
  - de heer Oostendorp, Utrecht,
  - de heer Lissenberg, Utrecht,
  - de heer van de Wal, Utrecht,
  - de heer Rosseert, Utrecht (3 x),
  - de heer Weldaam, Utrecht,
  - de heer Bekker, Plaatwerkerij,
  - de heer A. van Goor, Montage Utrecht,
  - de heer Van Bronckhorst, Utrecht,
  - de heer Welmers, Utrecht,
  - de heer P. W. Korff de Gids, Radiomontage,
  - de heer W. M. Sothor, T.C.-montage,
  - de heer J. H. Meijer, Mech. afdeling T.C.,
  - de heer Den Boester, Utrecht (2 x),
  - de heer P. Kalse, afd. Boekhouding,
  - de heer Klees, Utrecht,
  - de heer Lenssen, Utrecht,
  - de heer H. D. Klein, Financien (2 x),
  - de heer M. C. Kamerbeek, Magazijn,
  - mevr. J. Kerstin, afd. Inkoop,
  - de heer J. J. A. Wijnkamp, Stofz. montage,
- een aanmoedigingspremie van f 2,50 aan:
- de heer Den Boester, Utrecht.

- WELKOM (Maanweg):
- B. v. d. Soot, afd. Spoelenbrugs: H. J. I. Lakens, afd. Transform. fabriecage; J. C. I. Ebbel, afd. Radiomontage; P. Wouters, afd. Service Middelding.
  - Mej. M. J. A. Struier, afd. Transform. fabriecage; F. G. Bom, afd. Spoelenlabriecage.
- HUWELIJKEN (Maanweg):
- C. den Hertog, Meubelmakerij, met mej. P. Schravemade, d.d. 18-4-1958; J. Isthia, Staf Ontwerp, met mej. M. J. J. Peeters, d.d. 8-5-1958.
- GEBOREN (Maanweg):
- Marinus, zoon van M. Boers, Radiomontage, d.d. 6-4-1958; Derk P. B. zoon van J. A. te Winkel, Verkoop, d.d. 10-4-1958.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG UTRECHT HOLLAND
 Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwielfabriek N.V.
 Redacteur: C. Schurel.
 Redactie - Adviescommissie: dr. Joh. H. Scheurer (voorzitter), C. A. M. Kroon,
 L. F. Laurier, ds C. A. A. van Luttervelt en ing. J. Roorida.

„Even” service verlenen Met onze Technische Dienst op stap

Reeds eerder hebben wij in een aantal artikelen de belangrijkheid van een goed functionerende Service-afdeling behandeld. Uitvoerig werd toen ingegaan op het niet te onderschatten grondbeginsel der moderne verkoopstrategie, namelijk het kweken van tevredenheid bij de klanten.

Wij hebben toen betoogd, dat inderdaad het devies „De klant is koning” binnen et kader van de Technische Dienst aparte voorzieningen zijn getroffen om de bezitters van uit onze fabrieken afkomstige televisietoestellen te gerieven. Hier-voor werden onder meer aan alle Servicestations in ons land speciale service-inspecteurs verbonden, die allen over een met de modernste apparatuur uitgeruste service-wagen beschikken, ten einde eventueel optredende storingen binnen de kortst mogelijke tijd bij een cliënt aan huis te kunnen verhelpen.

Over de activiteiten van deze technici, die bij wijze van spreken bij nacht en ontij over de weg zuiveren en wier werk in het licht van „dienstbetoon” bezien, hoog moet worden aangeslagen, willen wij u iets meer vertellen.

Wij nodigen u dan ook uit met ons plaats te nemen in één van die praktische service-auto's en ons in gedachten te vergezellen op de door ons gemaakte tocht naar het eiland Goeree-Overflakkee.

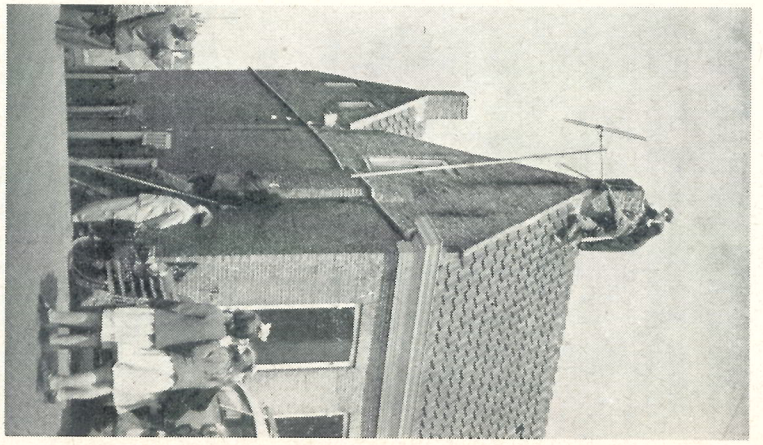
A propoos, u wilt wellicht weten wat ons erop heeft gebracht zo'n tochtje mee te maken? Het begon zo. Het is zaterdagmorgen in begin maart. Buiten dwarvelen de sneeuw-tokken schichtig omlaag en zoeken in plekje om zich naar te vijlen. Een gunne, koude wind maakt een verblijf buitenshuis niet aantrekkelijk. Binnen, in het behaaglijke kantoorje van onze Technische Dienst aan de Melkwegstraat in Den Haag gonst het van geluiden. De telefoon vraagt dringend om aandacht. De kantoorjuffrouw straakt haar werkzaamheden op de schrijfmachine, voldoet aan de wens van de telefoon en maakt enige notities.

Aan het loket staat men een klant te woord, terwijl de afdelingschef de nodige instructies verstrekt aan de inspecteurs, die straks met hun kleine, snelle service-auto's op pad zullen gaan om hulp te bieden, weer of geen weer. Wij luisteren en luisteren! Onze interesse is gewekt. We horen van de moeilijkheden, die zich weer eens hebben voorgedaan en die alle tot volle tevredenheid zijn opgelost. Wij horen details bespreken, waarvan ons de points door gemis aan voldoende technische kennis ontgaan.

Langzamerhand ontwaakt het verlangen, om zo'n service-tocht eens van nabij mee te maken. Om ook eens ge-

confronteerd te worden met de activiteiten van onze service-medewerkers langs de weg. Daar zit waarschijnlijk lopy in.

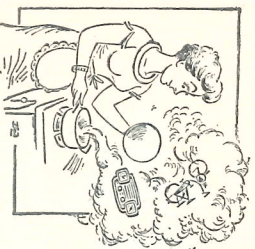
We praten er eens over met de algemene chef van de Service-afdeling. Deze adviseert ons een rit mee te maken naar de Zuidhollandse eilanden. Telefoonisch worden afspraken gemaakt met ons station in Rotterdam.

Zoets kan natuurlijk ook voorkomen

een verkeerd gerichte antenne geeft onvoldoende signaal, waardoor op het scherm een verzwakt beeld verschijnt. Kleinigheden, die snel verholpen zijn, zult u terecht opmerken. Toch niet zo onbelangrijk als men ogenschijnlijk wel denkt. Want vooral bij de aanschaf van een spintelenlouw toestel geven storingen bij de klant al snel een onbehaaglijk gevoel. Het vertrouwen in het apparaat is wellicht wat geschokt. Daarom is het, psychologisch gezien, minstens zo belangrijk de klant over dit gevoel van wantrouwen heen te helpen en hem de overtuiging bij te brengen dat het apparaat aan de hoogste eisen voldoet, als wel het vaak onbeduidend mankement te repareren. Inderdaad, wij hebben dit onderhouden. Inmiddels komen de contouren van het aardige stadje Hellevoetsluis in zicht. Wij rijden naar de aamtegeiger van de veerboot, waarmee we straks het Haringvliet zullen oversteken. Het is daar een drukte van belang. Auto-bussen, auto's, groot en klein, alle staan daar door elkaar. We stappen even uit onze wagen om de benen te strekken, maar daar geeft een zware fluitsnoor alweer het sein, dat er „ingescheept” kan worden. Met grote ken-

HET VOORGERECHT IS KLAAR

UIT DE VDH-KEUKEN

DOOR
C. SCHREVEL

In het VDH-tje van 19 oktober 1957 stapte u met ons voor het eerst over de drempel van de VDH-keuken om in de periode die volgde eens in de pannetjes te neuzen. De afdelingscheefs hebben eraan meegewerkt dat u nu weet welke voorbereidende werkzaamheden nodig zijn om aan de grote maaltijd te kunnen beginnen. Misschien heeft u iets gelezen wat u al lang wist, maar iedereen heeft vast wel iets gevonden, waarvan hij zegt: Oh, zit dat zo!

Omdat alle laboratoria en de constructiebureaus nu behandeld zijn, willen wij even in het kort een samenvatting geven van datgene wat de afdelingschef elk op zijn manier uitvoerig heeft beschreven. Deze serie vormt namelijk een afgevaardigd en zo kwamen wij ertoe om hierboven aan te kondigen dat het voorgerecht klaar is. De VDH-ers, die op de genoemde afdelingen zitten, werken ieder op hun beurt mee aan de grote taak om te zorgen dat ons bedrijf met de door haar op de markt gebrachte producten in het voorste geld staat en daar ook blijft staan. Want wij hebben al-

VERVOLG VAN PAG. 1

nis van zaken worden de auto's één voor één op de veerboot geloadt en er is veel rijvaardigheid vereist om vlot te chargeeren en de wagens met een minimum aan tussenruimte naast elkaar op te stellen.

Over het walter hangt een wazige mist en op het dek is het koud. We denken daarom maar gauw in een onderkomen en verwarmen ons van binnen met een kop koffie. De overtocht duurt ongeveer 35 à 40 minuten, zodat we wel even de tijd hebben om onze medepassagiers eens op te nemen. Het zijn veelal zakenmensen, die wel vaker van deze veerdienst gebruik maken en elkaar dan ook wel kennen.

Bij Middelharnis krijgen we weer vaste grond onder de wielen. Goere-Overflakke is een langgerekt eiland. Op weg naar ons eerste adres in Nieuwe Tonge rijden wij over goed onderhouden wegen. De verzorgde akkers liggen in diepe rust en de nieuwe huisjes verhogen in hun frisheid de landelijke sfeer. Slechts zelden wordt men eraan herinnend, dat deze grond ter nauwernood is ontkomen aan de greep van het woeste geweld. De stormramp heeft ook hier vele slachtoffers gemaakt en het is moeilijk te geloven, dat er van de vele wonderen, die door de niets ontziende kracht van de ziedende zee werden geslagen, zo weinig zichtbare littekens zijn overgebleven.

Onze eerste klant in Nieuwe Tonge ontvangt ons met veel hartelijkheid. In een taalje, dat na scherp luisteren te volgen is, maakt hij ons duidelijk, dat het apparaat „kuren" vertoont. We luisteren met de ernst van een dokter. De doormetapparatuur wordt aangesloten en na enkele minuten is het uvel al verholpen. Een kapotte buis! Bewonderend wordt onze technicus in al zijn bewegingen gevolgd. En wan-

aan de eerder genoemde wensen te voldoen, dan zijn ze er daarmee nog niet. Heel belangrijk is, of het ontworpen product door onze fabricageafdelingen vlot kan worden vervaardigd. Deze afdelingen hebben een bepaald machinepark, mensen die ingewerkt zijn met bepaalde werkmethoden en het is dus niet wenselijk om telkens met een nieuw ontwerp voor den dag te komen, dat een verandering van het werk te weeg zou brengen en waarvoor misschien zelfs nieuwe machines zouden moeten worden aangeschaft.

Deze problemen moeten worden opgelost door de medewerkers van de hiervoor beschreven afdelingen. En het lukt ze ook. Hoe en onder welke omstandigheden hebt u uitvoerig kunnen lezen. Wij danken hier dan ook alle afdelingscheefs die u een inzicht gaven over het werk van hun afdeling.

Over twee weken gaan wij verder met de beschrijving van een volgende afdeling, die kan worden gerekend tot een andere sector van ons bedrijf.

dan het andere, maar bij allen... vredenheid. Het vertrouwen is weer hersteld.

Na de laatste reparatie is het inmiddels al over zessen geworden. We aanvaarden de terugtocht met een onmiskenbaar gevoel van voldoening. We kijken naar buiten en proberen nog zoveel mogelijk indrukken op te doen. Later dan gewoonlijk komen we thuis.

Het is ons nu wel duidelijk geworden, dat de schakel, die door deze mobiele inspecteurs tussen klant en fabriek wordt gevormd, onmisbaar is. Wij hebben ervaren, dat deze vooruitgeschoven posten van de fabriek zich volkomen bewust zijn van hun dienende taak. Door hun intensief en regelmatig contact met de buitenwereld, zijn zij voor velen een vraagbaak geworden en door het uitwisselen van hun ervaringen zullen zij er steeds toe kunnen bijdragen, dat de reputatie van het merk ERRES met al zijn kwaliteiten zal worden hooggehouden.

Ook wij zijn weer een ervaring rijker geworden. Waarvoor onze dank

Doorlopen

Als een kind nog op school is, heeft hij het er wel eens over, wat hij later wanneer hij groot is zal worden. Is hij in de laatste fase van zijn schoolbestaan gekomen, dan komt die toekomst al duidelijker dichterbij. En inmiddels is het zo ver: hij loopt de school uit en de arbeid in. Hij komt op een kantoor, in een fabriek, op een laboratorium, achter het stuur, op een boot of waar dan ook. Zijn maatschappelijke loopbaan is begonnen.

We noemen dat een „loopbaan". Dan denken we dus aan een situatie uit de sportwereld: een baan voor een wedloop. Nu is bij een sportstake die baan in de regel kant en klaar gemaakt om zo gemakkelijk mogelijk te kunnen lopen. Voor onze maatschappelijke loopbaan zullen we echter beter doen, te denken aan een wedloop of een hindernisbaan. Want in de maatschappij maakt men ons het doorlopen naar de eindpunten onze idealen lang niet altijd gemakkelijk. Meestal zullen we taale terreinhindernissen moeten nemen, geen geld voor studie, weinig promotiekansen, gezinsproblemen, woonhypotheek, enz. Dan kunnen we er toe komen te blijven staan waar we zijn terecht gekomen, en niet meer door te lopen. Het is daarom een verheugend verschuiven, dat we telkens mensen ontmoeten, die persé door willen lopen. Al is de weerstand coltzwaar geworden, ze proberen toch door te zetten. De juiste weg weke ze thans bekliden, is voor hen nog niet de volgeschonken maat geworden, hun prestatie-dorst is bij lange na nog niet gestest.

Maar om te kunnen doorlopen, moet je je moeite getroosten en je verder toerusten. Dat dit vaak heel lastig kan zijn, behoort niet altijd het gevolg te wezen van gebrek aan capaciteit of werklast; het kan ook op financiële remmen blijven hangen.

In ons bedrijf hebben we gelukkig het Studefonds, dat zulke mensen daarin te hulp wil komen. Vorige week was er weer een vergadering van het fondsbestuur. Dan is het benoedigend, als je daar weer een behoorlijk tange lijst van namen voor je krijgt, namen van bedrijfsgenoten, die maatschappelijke traachten door te lopen, aan de studie willen gaan of zijn gegaan, op financiële hindernissen zijn gestuit, doch die met behulp van het fonds trachten weg te nemen en te overwinnen om toch maar door te kunnen lopen naar een grotere prestatie in de samenleving.

Ons bedrijf wil als bedrijf ook doorlopen, ondanks economische moeilijkheden. Maar dan rekent het graag op werkers in zijn midden, die ieder ook die drang kennen om door te lopen, ook en juist als de baan moeilijker begaanbaar wordt.

Scheurer

VAKANTIE HUISVROUWEN

Van verschillende kanten is ons al gevraagd of en wanneer de huisvrouw weggehouden zal worden. Ja hoor — en we gaan dit jaar een flink eind weg helemaal naar Nijmegen, naar de prachtige gelegen buitenplaats „Ons Erf" in de week van 30 juni tot 5 juli. Als u nog nooit in deze mooie oude stad bent geweest, dan zult u zeker wel van horen zeggen weten, dat deze plaats in een prachtige omgeving ligt. Voor het maken van wandelingen is volop gelegenheid en ook de stad zelf is zeer de moeite van het bezichtigen waard. En mocht het weer ons in de steek laten, dan zijn er in het huis genoeg mogelijkheden om ons te amuseren met ping-pong, gezelschapsspellen, boeken en zelfs T.V. De verzorging van de maaltijden is prima, terwijl de kosten voor de hele week, d.w.z. van maandagmiddag tot zaterdagmorgen f 17,50 per persoon bedragen. De reiskosten worden door Van der Heem N.V. betaald. Wie zou van deze gelegenheid niet graag gebruik maken? Moelijk om een week uit uw huishouden te breken? Dat geloven we direct. Een huisvrouw is niet gemakkelijk te vervangen. Maar aan de andere kant: zo'n week ertussen uit is ook niet te versnaden. Het komt niet alleen uzelf, maar uw hele gezin ten goede. Heerlijk om eens een weekje van alle zorgen af te zijn en onbezorgd plezier te maken. Denk u er nog maar eens over of er niet een oplossing gevonden kan worden.

Vindt u het ongezeilig om in uw eentje met zo'n vreemde groep mee te gaan? Probeer het toch maar eens en u zult zien, dat alle gevreesde onwennig en verloren voelen van u afvalt, zodra we met elkaar ons eerste kopje thee op „Ons Erf" gedronken hebben.

We hopen, dat er dit jaar vele deelnemers zullen zijn. Hoe meer zielen, hoe meer vreugd!

Als u besloten hebt om mee te gaan, wilt u dit dan zo spoedig mogelijk opgeven aan afdeling Sociale Zaken?

En nu nog even een apartje met de Utrechtse huisvrouwen. De reden is namelijk deze: van Utrechtse zijde is er altijd ontzettend weinig belangstelling geweest. Waarom? Onbekend? Het is altijd heel gezellig, de deelnemers waren steeds enthousiast en de kosten mogen echt geen bezwaar zijn. We zijn dan ook van gedachten dat hier weer geld, „onbekend maakt onbeminnd!"

Huisvrouwen, denk hier eens over na en wilt u iets naders weten, laat dan uw man een afspraak voor u maken met de sociale werkster. Kunt u niet weg? Dan komt mevrouw Van Gool wel even bij u langst!

Tot slot in dit vrouwenpraatje een regel tot de mannen. Spoor uw vrouw eens aan een weekje eruit te gaan, ze heeft het heus verdiend, daar zijn we het over eens!

Voor eventuele moeilijkheden weet u het adres.

TENTOONSTELLING

VRIJETIJDSBESTEDING

op 21 en 22 mei a.s.

De vorige week ontmoette ik toeval-lijk die kennis, waarover ik kortgeleden schreef, u weet wel de man die zich in zijn vrije tijd zo schromelijk verveelde. Hij vertelde mij, dat hij sinds anderhalf jaar een TV-toestel bezat, maar dat hij beslist niet elke avond keek. „En het gelke is" vervolgens hij, vroeger had ik 'savonds nergens zin in. Nu ik televisie heb ben ik ontzettend fierig geworden. Op de avonden dat ik niet kijk bouw ik scheepsmodelen. Dat heb ik een keer op de televisie gezien. Ik heb er al heel wat en het is reuze leuk werk." U ziet, de wonderen zijn de wereld nog niet uit. Jammer alleen, dat die man niet bij ons werkt. Dan had u in mei a.s. op onze

TENTOONSTELLING

VRIJETIJDSBESTEDING

zijn scheepsmodelen kunnen bewonderen.

Maar er zijn nog zoveel honderden, die wel bij ons werken. Tot hen zou ik willen zeggen: Zet uw beste beentje eens voor en zendt uw knutselwerk, tekeningen of wat dan ook t.z.t. in voor onze tentoonstelling.

Nadere mededelingen volgen binnenkort.

Voor de heer G. G. Th. de Cates — Productiebureau Enaf — zal het dinsdag 22 april a.s. een drukke dag worden. Hij is dan namelijk 12½ jaar aan ons bedrijf verbonden. Wij vermoeden, dat het hem zeker niet aan belangstelling zal ontbreken.

Verlegenheid bij kinderen

Enige tijd geleden zag ik op de televisie een filmpje dat het probleem van „verlegenheid“ bij kinderen nader onder de loupe nam. Het ging over een ondervlaser, die drie verlegen kinderen in zijn klas had. Kinderen, die een vrij eenzaam leventje leiden, omdat zij zich steeds apart hielden, niet in de hele groep van de klasgenootjes waren opgenomen.

Dit is geen ongewoon probleem. Om ons heen zien wij herhaaldelijk mensen, die vrij eenzaam in het leven staan, die zonder vrienden of kennissen zo maar als eenkeeling hun weg zoeken. Het zijn mensen die het soms erg moeilijk hebben. Het leven van vandaag is niet meer zo, dat men alles helemaal alleen aan kan. Tegen hun zin moeten mensen, die zelf helemaal niet verlegen zijn, vaak met anderen samen zijn, of aan anderen iets vragen. Als niet-verlegen mensen het hiernede soms al moeilijk hebben, hoe moet het dan niet zijn met die mensen, die wij als „verlegen“ kennen?

De onderwijzer van de klas, waar het filmpje over ging, besloot te zien wat hij voor de kinderen kon doen. Hij nam contact op met een psychiater van de dienst die aan de scholen is verbonden en verzocht deze eens met de kinderen te praten. En uit deze gesprekken viel voor de aandachtige kijker heel wat te leren.

Het bleek, dat „verlegenheid“ een heel algemeen woord is. Een woord dat een bepaald soort gedrag aanduidt. Maar hoe de kinderen nu juist tot dat gedrag gekomen zijn, daarover zegt de term verlegenheid niets. Terwijl we er juist zoveel mogelijk van moeten afweten, om het kind te kunnen helpen! Laten we tot de drie kinderen in het filmpje terugkeren.

Over het eerste kind, de verlegen was, bleek toen het bij de psychiater was geweest, niets bijzonders te vertellen. Het was een knaapje, dat vrij sterk in zich zelf was gekeerd, dat de dingen, die hij om zich heen opnam en opving, in zijn eenzame overdenking en beplekende. Dat zich met een stuk speelgoed graag in een hoekje terugtrok om het eens goed te bekijken en met overleg uit te proberen. Dat in die dingen zo kon opggaan, dat het helemaal geen behoefte had aan anderen. Een jongetje, dat overigens bestlist niet afkerig was van contact met anderen. Hij vond de andere kinderen wel aardig, maar hij vernamte zich in zijn eenzame betrie. t Was een klein, diep denkterfje. Een klein puzzelaartje, dat zijn weg zeker wel zou vinden. En waar heus geen hulp voor nodig was.

Heel anders lag het geval bij zijn klasgenootje, een jochie van ook zo'n jaar of zeven. Ook hij zat altijd alleen in een hoekje. Maar bij hem was sprake van een psychische storing. Zijn aanleg was defect. Ook hij had geen behoefte aan contact. Maar niet omdat hij zich alleen ook wel amuseerde, maar eenvoudig omdat andere kinderen in zijn wereldje niet voorkwamen. Hij leerde in zijn eigen, afgesloten wereldje voort, zonder de behoefte om het met anderen te delen. Eigenlijk zonder het besef dat hij het met an-

deren zou kunnen delen. Een heel verschi dus met het eerste knaapje! Dat kon wel in contact treden. Als de behoefte er maar was.

Het tweede knaapje kende helemaal geen behoefte. En zocht en vond dus ook geen contact. Dit knaapje moest door de psychiater verder worden behandeld.

Het derde kind was een meisje van dezelfde leeftijd. Schuw en teruggetrokken. Als de andere kinderen in een groepje aan het spelen waren, stond zij op een afstandje te kijken. Je zou zeggen dat ze graag mee zou willen doen. Maar als de bal haar richting uitroide, gooide ze hem niet terug. Ze hield de bal zelfs niet tegen.

De psychiater kon het gesprek met haar maar moeilijk op gang brengen. Op vragen kwam alleen maar ja-kiniken of nee-schudden als antwoord. Heel langzaam werd het duidelijk wat hier aan de hand was.

De film illustreerde dit ook door een stukje te laten zien uit de tijd toen het meisje ongeveer drie jaar oud was. Ze deed toen heldhaftige pogingen om te borduren en liet haar moeder trots het resultaat zien. Maar was echter helemaal niet trots. Ze ontdekte (natuurlijk!) vele fouten en onvolkomenheden. Ze haalde alles wat zo moeizaam tot stand was gebracht uit, deed het nog een keer voor en... „overmaken“. Dat het kindje hevig teleurgesteld was, is begrijpelijk. Voor iedereen maar niet voor Ma. Die eiste perfecte. Zoals ze die ook eiste, door het meisje later tijdens een theevistie een gedichtje voor haar vriendinnen te willen laten opzeggen. Maar het meisje... dat dorst er eenvoudig niet aan te beginnen. De herhaalde teleurstellingen die het kindje had onderhouden, hadden haar zo onzeker gemaakt, zo sterk het gevoel gegeven het loch niet goed te zullen doen, zo gewend aan op- en aanmerkingen na alles wat het deed... dat het maar liever niets meer deed.

Ze was er eenvoudig bang voor geworden om iets te doen, om iets te zeggen, om met andere mensen in contact te komen. Ze zou diep in haar binnenste zo graag meedoen, iets zeggen, maar ze dorst echt niet meer. Wat dit meisje nodig had was benoeding. Langzaam aan groest in haar het gevoel ontwak en groeien, dat ze heus wel iets kon. Dat wat zij zei heus niet gek of fout was. Heel mooi haat het filmpje zien, hoe het meisje hier langzaam aan naar toegehoepen werd. Door aanmoediging, door begrip, hulp en steun. Net zo lang, tot zij in een volle klas uit haar bank durft op te staan om te vertellen wat zij van iets vindt. Wij zien haar dan nog op het speelveld bij de school, waar

zij door haar klasgenootjes helemaal in de club is opgenomen. Bijzonder Vlot weet ze zich niet te gedragen. Maar ze is over de drempel geholpen, ze doet weer niet de anderen mee! En de tijd zal haar verder helpen!

Drie kinderen. Alle drie „verlegen“. Maar wat een verschil! Wat een verschil in oorzaak. En daardoor: wat een verschil in aanpak!

Heel duidelijk toont de film ons de noodzaak om niet alles, wat in het gedrag van kinderen overeenkomt naar met één naam te betitelen. En het ook allemaal over één kam te scheren. En het beslist ook niet allemaal op dezelfde wijze aan te pakken om het kind te helpen. Wat in het ene geval heilzaam werkt, kan in het andere geval de zaak vergeren. Om een vergelijking te maken: „butkrpjin is butkrpjin“ kunnen we zeggen. Maar het drankje dat zo goed helpt tegen de diarree kan wel eens rampzalige gevolgen hebben als het wordt ingenomen bij een aanval van de blindedarm!

Een remedie, die in het ene geval werkt, kan in een ander geval de zaak hopeloos vergeren!

Dat geldt ook bij geestelijke ongemakjes. Ook daar kunnen het „middel-tje“ en de „methode“ die zo goed helpen bij kinderen van de buren of de familieleden radicaal de zaak verprutsen als het op andere kinderen wordt toegepast.

Vóór er iets wordt ondernomen is het zaak, bij deskundigen raad in te winnen.

Bedrijfs-voetbal toernooi

Evenals voorgaande jaren zullen ook nu de verschillende afdelingen elkan-der kunnen bekampen op het voetb-vel. De directie heeft weer haar (nancie) medewerking toegezegd, zo dat de strijd om de begeerde wissel-beker weer in alle hevigheid kan ontbranden.

Om de voorbereidingen voor dit jaarlijksse toernooi zo vlot mogelijk te doen verlopen, worden de afdelingen verzocht uit hun midden een contact-nieuwcommissie aan de groene tafel-plaats te nemen om aan de samenstel-ling van het programma mee te wer-ken.

Aanmeldingen kunnen zowel indivi-duel als per afdeling geschieden en wel aan de heren Laurier, afd. Werk-voorbereiding, Mindé afd. Huisvesting en Van der Plas, afd. Fijnereidij.

U dient dan wel duidelijk uw naam (met handtekening) en afdeling te ver-melden. Indien u er voor zorgt, dat uw op-gave vóór maandag 28 april a.s. in het bezit is van de Organisatiecommissie, kan zo snel mogelijk met de be-drijfscompetitie worden gestart. Wij verwachten weer veel deelne-mers.

ONDERNEMINGSRAAD MAANWEG

Dinsdag j.l. kwam de Ondernemingsraad Maanweg onder voorzitterschap van de heer Zaaifer in vergadering bijeen. De volgende punten werden behandeld: Prijzvaststelling gereed product voor personeelverkoop. Schoonmakruimte voor Solexten. Temperatuur water badhuis.

Mededelingen door de voorzitter.

Zoals gebruikelijk geeft de voorzitter een overzicht van de huidige stand van zaken in het bedrijf. Maanweg aan de hand van de verschillende pro-dukten die wij vervaardigen. Alhoewel het totaalbeeld niet ongunstig is, ligt de verwachting voor het ene produkt gunstiger dan voor het andere. De heer Zaaifer deelt enkele oorzaken hiervan aan de vergadering mede.

Afhandeling punten vorige agenda's.

De voorzitter gaat vervolgens over tot het afhandelen van enkele nog openstaande punten, namelijk ten eerste het inhouden van loonbelasting over verwerk volgens bijzonder tarief. Om wee redenen wil de heer Zaaifer hier niet toe overgaan.

a. Omdat deze methode van be-lastinginhouding grote admini-stratieve moeilijkheden geeft.

gehandhaafd. Waar de brutoprijs door deze omzetsbelastingmaatregel hoger is komen te liggen, is hierdoor het kortingspercentage voor het personeel gedaald. Dit was niet de bedoeling van de directie en daarom zal voor zover teveel is berekend dit bedrag worden terugbetaald.

Schoonmakruimte voor Solexten.

De Ondernemingsraad zou graag zien dat tenzijde van de rijwielstalling een kleine ruimte wordt gereserveerd, waar personeelsleden in de pauze hun brom-fiets/rijwiel kunnen schoonmaken of repareren.

De voorzitter geeft opdracht deze kwestie te bekijken.

Temperatuur water badhuis.

Als 's vrijdags of 's zaterdag door meer dan 40 werknemers van het badhuis gebruik wordt gemaakt — en dat komt regelmatig voor — dan is voor hen niet voldoende warm water beschikbaar. De diverse oorzaken worden door de raad besproken, waarna de voorzitter opdracht geeft om te onderzoeken of hieraan iets herholpen kan worden en zo ja hoe. In afwachting van de resultaten van dit onderzoek krijgt de badman opdracht zoveel kaar-tjes te verkopen, dat hij er zeker van is, dat ieder over warm water kan beschikken.

Hartelijk dank!

Directie, chefs, bezen, collega's en Zieken-troost hartelijk dank voor de vele bijiken van mededelen tijdens mijn ziekte ontvangen.

A. van Dijk, Montage Utrecht.

Hiermede betuigt ondergetekende haar wel-gemeende dank aan Ziekenroost voor de goede gaven tijdens haar ziekte.

Mef. C. A. W. v. Loon.

Laags deze weg betuigt ik mijn dank aan Zie-kenroost, G.S.G. en voetbalvereniging gereed-schapmakerij voor het heerlijke fruit en be-toonde belangstelling tijdens mijn ziekte.

D. J. v. Galen, Bedrijfschool.

Hartelijk dank aan directie en personeel voor de heerlijke paasttractatie, tijdens mijn ziekte ontvangen.

H. J. Janssen, Galvano.

Mede namens mijn echtgenote dank ik di-rectie, chef, collega's en medewerkers Kassten-fabriek voor de bij mijn huwelijks ontvange-cadeaus.

B. Donglas, Werfvoorbereiding.

Mede namens mijn vrouw hartelijk dank aan Ziekenroost en Gereedschapmakerij voor de vele bijiken van belangstelling tijdens mijn ziekte ondervonden.

J. W. van Toorn, Utrecht.

Laags deze weg betuigt ik mijn oprechte dank aan Ziekenroost voor de attentie en lekkere dingen die ik mocht ontvangen tijdens het her-sfel van mijn ongesteld.

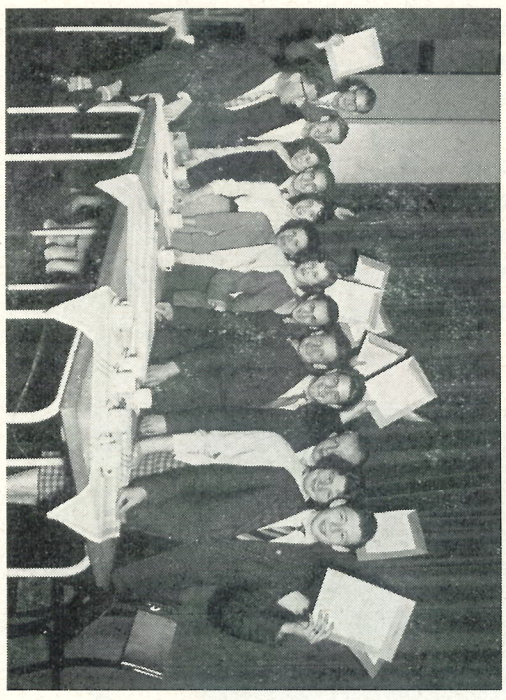
H. J. Munstjwerf, Plafbewerking.

Nu ik weer geheel hersteld ben van het on-gelukkig overkomen op de dag die zo heuglijk begon met het jubileum van de heer Zaaifer (mijn verontruchdijning dat ik in de weg ver-sperde) wil ik allen hartelijk danken voor be-zoekjes en presentjes die ik zelfs van de Haag-se collega's heb mogen ontvangen.

Mef. J. M. A. v. d. Linden, Med. Personeel Utrecht.

Mijn vrouw en ik hebben het erg op prijs gesteld met de paasdagen te worden bedacht met een heerlijk pakket. Wij zeggen u hier-voor hartelijk dank.

A. Weckhont.

IVOK-EXAMEN

Het was zaterdag 12 april voor de dertien jongens en meisjes, die de afgelopen winter aan onze cursus Interne Vak Opleiding Kantoor deelnamen, een spannend moment. Het was duidelijk aan ze te zien, toen zij de filmzaal binnenkwamen, waar de uitstlag van het door hen enkele weken geleden afgelegde examen zou worden bekend ge-maakt.

Het was geen gemakkelijik examen, daar was de gehele examen-commissie het over eens. Het was daarom des te prettiger dat aan elf van de dertien leerlingen het IVOK-diploma kon worden uitgereikt.

Aangezien nog één van de leerlingen in twee vakken herexamen mag doen, bestaat een zeer reële kans dat straks twaalf van de dertien leerlingen het diploma in hun zak hebben.

Onze onderdirecteur, de heer G. van Vliet, zette in een korte toe-spraak het doel en het belang van de IVOK-opleiding uiteen, waarna hij de diploma's overhandigde. De bijeenkomst werd verder bijgewoond door de docenten en de voltallige examencommissie. Het was wel te merken dat de leerlingen zich nu in de omgeving van de examencommissiesleden beter op hun gemak voelden, dan toen zij examen deden. Hoe waardvol het bezit van dit diploma ook is, het blijft een begin op de weg van verdere studie, waardoor de jongens en meisjes voor zich zelf en voor het bedrijf nog meer kunnen bereiken.